

SATIRA FEST 2011

aforizmi

Selektor: Aleksandar Baljak

Etna 2012.

IX

MEĐUNARODNI
FESTIVAL
HUMORA
I SATIRE
"SATIRA FEST 2011."

Svečana sala
opštine Stari grad,
četvrtak, 6. oktobar
u 19 časova

ULAZ SLOBODAN

Organizator:
Beogradski
aforističarski klub

Učestvuju najbolji
aforističari i satiričari
iz Srbije, Crne Gore,
Makedonije, Bosne i
Hercegovine, Rumunije
Bugarske...

Dodite da nam se smejetel!

Ministarstvo kulture
Republike Srbije

Ministarstvo vera i
dijaspore Republike Srbije

Sekretarijat za kulturu
grada Beograda

Gradska opština
Stari grad

Prijatelji:

Medijski sponsori:

ПОЛИТИКА

НОС ПОР
HOCOBOL

UČESNICI DEVETOG SATIRA FESTA

(Beograd, 6. oktobar 2011)

Savo Martinović (1935), *Beograd, Srbija*
Ranko Guzina (1939), *Beograd, Srbija*
Srba Pavlović (1942), *Beograd, Srbija*
Zoran Stanojević (1942), *Beograd, Srbija*
Vitomir Teofilović (1943), *Beograd, Srbija*
Milen Milivojević (1943), *Bor, Srbija*
Rade Đergović (1948), *Šabac, Srbija*
Dušan Puača (1949), *Beograd, Srbija*
Milan Todorov (1951), *Petrovaradin, Srbija*
Božo Marić (1952), *Banjaluka, BiH*
Mitar Đerić (1952), *Beograd, Srbija*
Dragan Koprivica (1953), *Nikšić, Crna Gora*
Aleksandar Baljak (1954), *Beograd, Srbija*
Veselin Mišnić Lari (1954), *Beograd, Srbija*
Radmilo Mićković (1954), *Rača, Srbija*
Vasil Tolevski (1956), *Skoplje, Makedonija*
Zoran T. Popović (1957), *Pančevo, Srbija*
Jovo Nikolić (1958), *Koraj, BiH*
Đorđe Otašević (1959), *Beograd, Srbija*
Milan R. Simić (1959), *Velika Plana, Srbija*
Dragan Rajičić (1960), *Kragujevac, Srbija*
Miladin Berić (1962), *Banja Luka, BiH*
Slavomir Vasić (1962), *Aleksinac, Srbija*
Vesna Denčić (1963), *Beograd, Srbija*
Franci Čeč (1964), *Zasavje ob Savi, Slovenija*
Aleksandar Čotrić (1966), *Beograd, Srbija*
Ekrem Macić (1966), *Konjic, BiH*
Bojan Ljubenović (1972), *Beograd, Srbija*
Nenad Vučetić (1981), *Kruševac, Srbija*
Srdan Dinčić (1984), *Sremska Mitrovica, Srbija*
Stanislav Tomić (1986), *Zvornik, BiH*
Bojan Rajević (1988), *Cetinje, Crna Gora*

SAVO MARTINOVIĆ (1935)

Ako izgubimo Kosmet,
napravićemo Kosovo!

Kad god preleću našu teritoriju,
savezničkim bombarderima lakne.

Nesreća se dogodila u ranim jutarnjim časovima,
a hitna pomoć je stigla tačno u minut do dvanaest.

Bela zastava nam je spasila živote.
Za nju se mora naći mesto u nacionalnom muzeju.

Naše raritete možete nabaviti uvek
i na svakom mestu.

Zvoni telefon i čuje se pitanje:
"Gde si ti, čoveče?"
Čuje se i odgovor: "Pogrešili ste broj!"

Dok smo mi živi,
lešinarima neće faliti ništa.

Govno je ekološki dragulj.
Najbrže se razlaže.

Putnike je zahvatila panika kad su čuli
da će avion biti dignut u vazduh.
Laknulo im je na vest da će to uraditi pilot.

Budi pošten
pa priznaj da si lopov!

Kafana je krov za mokru braću.

Kad Crnogorac porani,
to je samo zato da bi što pre legao na kauč.

RANKO GUZINA (1939)

Rano je još za Zakon o povraćaju otete imovine.
Ima još da se otima!

Važeći Krivični zakon, po broju i vrsti krivičnih dela,
znatno je ispod potreba i mogućnosti naših ljudi.

Već po tradiciji,
još od 1941. srpska vlada zaseda u Londonu.

Srbija je podeljena na sedam regina,
i suverena u svih šest.

Došlo vreme da i Srbi zbiju redove...
i naprave mesta za novu bošnjačku državu!

Narodni gnev naglo nadolazi,
i već prelazi redovne mere odbrane režima.

Imamo velike probleme sa stranim partnerima.
Dođu na pregovore, a ne znaju srpski!

Dragi naši agresori, mili naši okupatori,
dobro došli na naš lijepi Jadran!

Ljudi, hajde da zaboravimo genocid,
pa da i dalje živimo kao da smo svi živi.

Asimilacija naroda je civilizacijska tekovina,
i može, u slučaju potrebe, da zameni genocid.

Na kraju robije, Šešelju će biti izrečena presuda.

Pobede turskih sportita proslavljaju se burno
na Kosovu i u Sandžaku,
kao da smo usred Bosne!

Teško je nama Srbima u inostranstvu
da razumemo vas u domovini.
Evo, kod nas u Bosni sve je drukčije!

Đaci predlažu da se i škola profesionalizuje
i da idu samo dobrovoljci i plaćeni nastavnici.

Svaki narod ima mentalitet,
ali mi ga baš preterasmo!

SRBA PAVLOVIĆ (1942)

Turci su morali da odu.
Nisu mogli više da podnesu naše junačke pesme.

Srbija nema more,
zato se mi ovde davimo ručno.

Srbima sloga nije jača strana,
ali kad dođe stani-pani, svi panemo.

Kolumbo nije slučajno otkrio Ameriku.
Veliki je to srbomrzac!

Mogli smo i bolje da prođemo,
ali nismo potrefili vrata.

Niko od političara nije bio za rat.
Zato su morali da budu mobilisani drugi ljudi.

Znamo mi čemu nam služi glava,
ali nismo mogli odmah da se setimo.

U mojoj kući tajna večera.
Jedemo kradom jedni od drugih.

U restoranu doručkujem na plejbek.
Dok drugi jedu, ja zevam.

Dva meseca ne primam platu.
Veliki post mi je pao kao kec na desetku.

Iz ove kože se ne može.
Prilepila nam se za kosti.

Kad oficir dođe do generalskog čina,
o polnom može samo da sanja.

Snalazimo se kao riba u vodi. Ćutimo!

U početku nismo imali ništa,
što se i na kraju potvrdilo.

Sve sam prećutao.
Oprostitćete mi ako sam bio dug.

ZORAN STANOJEVIĆ (1942)

Nema nikakvih protivrečnosti.
Neviđeni uspjesi o kojima se onda govorilo
ne vide se ni danas.

Vi biste više struje,
a suša je takva da ne možemo da obezbedimo
dovoljno vode čak ni za potrebe utopljenika.

Utopljenici, strpljenja!
Spasioci upravo kreću na kurs plivanja.

Nemate ni paru u džepu?
Ma, ja kad vam kažem, to su samo glasine!

Donete su perfektne Izmene i Dopune.
Još samo da vidimo na šta bi bilo zgodno da se odnose.

Njihov učinak potvrđuje stav
da kod njih hiljade zaposlenih rade kao jedan čovek.

Postoje tako razvijeni stočarski krajevi
da tamo nema skoro nikog ko i sam nije govedo.

"Kobasičar samleo i u viršle pretvorio nećaka!"
Eto, i u viršlama cveta nepotizam!

Logičar uvek može da nam objasni
zašto neke stvari ne razumemo,
pa ih mi posle ne razumemo mnogo jasnije.

Ma zna on šta radi, samo ne ume.

Tlačite me!
Fali mi za biografiju!

Ne dolazite mi na pogreb.
Neću primati zbog smrtnog slučaja u porodici.

Otkad sam se osigurao
još i plaćam za to što živim na vlastiti rizik.

Nije mi ni do čega,
ali i to prevazilazi moje finansijske mogućnosti.

Kažu: "Upoznaj samoga sebe."
Jes' pa da se obesim!

VITOMIR TEOFILOVIĆ (1943)

Srbi imaju zlatne ruke.
I kad ne rade ništa, naprave svašta!

Da nismo zločin priznali,
ne bi ga ni bilo!

Svaki kompromis je izdaja!
Ili si patriota ili nisi!

Obračun sa tajkunima nije hitan.
Imaju para za sto godina!

Nije lako tajkunima sa tolikim milionima.
Ja jedva sitniš rasporedim.

Iz Gogoljevog *šinjela* izlaze velikani.
Iz vojničkog – *mrtve duše*.

Verskog poglavara biramo po Božjoj volji.
Kako kocka kaže!

Nekadašnji naivni roditeljski savet
„Uči školu da ne bi radio!“ obistinio se:
na birou je najviše obrazovanih.

I u prirodi vlada elitizam.
Pesak je jeftiniji od zlata samo zato što ga ima više.

Bolje se drže penzije nego penzioneri.
Ne menjaju se godinama!

Promašili smo cilj,
ali smo sačuvali i metu i rastojanje!

MILEN MILIVOJEVIĆ (1943)

Kod nas je vlast promenljiva.
Postala je ista kao prethodna.

Vidimo šta nam rade,
ali ne osećamo nikakvo zadovoljstvo.

Svim silama smo se zalagali za mirno rešenje.
Angažovali smo i vojsku.

Toliko su bili naopaki
da smo morali da im pucamo u leđa!

Ubica i ubijeni su se pomirili,
ali je ubijeni mirniji.

Razmenili smo mrtve,
a izbeglice smo dobili gratis.

Napustili smo vekovna ognjišta.
Prešli smo na daljinsko grejanje.

Neće skoro biti novog rata.
Ni prethodne još nismo završili.

Uslovi života su sve bolji,
a mi živimo sve gore.
Teško se prilagođavamo.

Prevelik značaj pridajemo hrani.
Čak i umiremo od gladi!

Život je sve jeftiniji
iako je to ovde prava retkost.

Slava ocu i sinu i svetome duhu...
Tako je počela polna diskriminacija!

Ne stavljamo tačku samo na latinično "i",
nego i na celu ćirilicu.

Ne možemo da krenemo s mrtve tačke.
Još nije izvršen uviđaj.

Žabe žablju, ptice ptičju...
Jedino mi nemamo nikakvu perspektivu.

RADE ĐERGOVIĆ (1948)

U balkanskoj krčmi pre će stići naručeno ubistvo
nego piće.

Neprijatelju smo naneli nesagledive gubitke.
Prešli smo na njegovu stranu!

Medicinske sestre dežuraju noću
da lekari ne bi zaspali!

Moja tašta je najbolji dokaz
da manje zlo rađa veće!

Kad vidim šta i gde puše moji nastavnici,
dođe mi da ostavim duvan.

Jedem tri puta dnevno.
Kad god mi se za to ukaže prilika.

Amnestija je pokazala
da nije lako živeti na slobodi.

Sudbina je u našim rukama.
To nas i brine!

DUŠAN PUAČA (1949)

Kosovska bitka se baš odužila.
Turaka više nema, ali se tu uvek neko nađe.

Na popravni me oborila nastavnica geografije.
Nisam znao granice Srbije.
Tako teška pitanja se ne postavljaju ni vladi.

Mi ništa ne prepuštamo slučaju.
Počasni plotun je overio pokojnika.

Tužilac je u optužnici tako detaljno opisao zločin
da smo i njega uhapsili.

Obaveštavamo cenjene korisnike
da krematorijum neće raditi za vreme letnjih meseci.
Zbog velike vrućine.

I u meni je čučao talenat.
Nažalost, izašao je na pogrešnu stranu.

Naš centar je toliko dobar u skoku
da je zakucao trojku.

Još uvek nismo ispunili evropske standarde u pogledu
seksualnih sloboda.
Mladoženja je zadržao pravo prve bračne noći.

U banci sperme ne daju kamatu na oročenu štednju.
Nemaju odgovarajuću monetu.

Promiskuitet je delotvoran u jačanju jedinstva nacije.
Na kraju svi postanu jedna velika familija.

MILAN TODOROV (1951)

Od naše zemlje nema lepše nadaleko.
Možete da idete i trideset kilometara izvan Beograda,
ali nema!

Englezi tradicionalno piju čaj u pet.
Dotle su već poradili po svetu šta su hteli.

U rat niko nije išao s namerom da pljačka.
Međutim, bilo je: uzmi ili ostavi.

I naša vojska se ubrzano modernizuje.
Osim dva-tri, svi ostali avioni su nam nevidljivi.

Predsednik je posetio ugledno srpsko domaćinstvo
i domaćinu uručio humanitarnu pomoć.

U jeku predizborne kampanje dobićemo kanalizaciju.
Prava stvar u pravom trenutku!

Nikome ne pretimo,
ali kad mi dođemo na vlast povećaćemo natalitet.

Kad kupleraj slabo radi,
ne treba menjati posteljinu nego osoblje.
Međutim, to je komplikovano jer zahteva nove izbore.

Mole se građani da ne skaču sa novog mosta,
jer on još nema upotrebnu dozvolu.

Turci tvrde da smo i mi njih nabijali na kolac.
Više nije jasno ko je tu kome doneo kulturu.

A ovaj dijamantski prsten, gospodine sudija,
to vam je za ruku pravde.

Devojkama su obećali da će u inostranstvu igrati balet,
a kad su tamo stigle rekoše im:
„Samo vi dižite noge, snaći ćemo se i bez muzike.“

Kontrolišu vam misli preko Interneta.
Tačno znaju šta mislite i kad gledate porno sajtove.

Na venčanju sam rekao "da",
a trebalo je samo da se branim ćutanjem.

Da su sutra izbori, narod ne bi znao za koga da glasa.
A već prekosutra bi znao.

BOŽO MARIĆ (1952)

Kosovski red stvari:
Imput – Amput – Kaput!

U pozorištu kao i u životu,
uspješna predstava je ona
u kojoj svršen čin nije kraj,
nego početak drame.

Sila Boga ne moli, a kada počne da moli,
onda od nje u crkvu ne možeš da uđeš.

Oče, tražim oprost grijehova.
Dobrodošao sine, a šta to namjeravaš da učiniš?

Šta hoće preživjeli borci?
Njih čak ni metak nije htio!

Poltroni se ne brinu zbog gubitka kičme.
Funkcijom će da očvrsnu tijelo.

Sastavljač antologije se hvali tempom prodaje knjige.
A kako mu se ne bi i prodavala
kada je u izbor pored imena od autoriteta,
uvrstio i mnoštvo medikriteta.

Predviđaju da ćemo kao nacija doživjeti renesansu.
Ne bi bilo loše da nam se to desi dok još imamo snage.

MITAR ĐERIĆ (1952)

Aforizam je satira
koja u dva poteza matira.

Država će iskoreniti korupciju.
Uzela je sve u svoje ruke.

Otkud korupcija u Srbiji
kad nemamo ni za mito?

I ja sam za profesionalnu vojsku.
Da ne ginemo džabe.

Bezimene žrtve nisu uzalud pale.
Večno ćemo ih se sećati.

Plivanje u dugovima je davljenje na suvom.

Maraton trčim već treću godinu,
reče puž.

Drugi je toliko zaostajao
da je bio na trećem mestu.

Crnogorci ne piju jutarnju kafu.

I nad popom ima pop.
Ali to su samo pojedinačni slučajevi!

Što se više kurčimo,
svet nam više okreće leđa.

Žene sa velikim grudima
imaju lepe oči.

Ako ženu uhvatite u preljubi,
pamtice vam to celog života.

Ako svi lepo govore o vama,
proverite da li ste živi.

DRAGAN KOPRIVICA (1953)

Na Kosovu, nakon istorijskog "ne",
prešlo se na geografsko "da"!

Sigurno ima nešto trulo u državi Danskoj
kad se evo i kod nas toliko osjeća.

U našo partiji vlada toliko nejedinstvo
da se i pri opštem zaprepašćenju zgranjava svak za sebe.

Godo, polako,
ni mi nijesmo još stigli!

Tripot Bog pomaže.
Potom smo nastavili da krademo na sopstveni rizik.

Radnici javnog komunalnog idu ispred vremena:
isprazne kontejnere prije nego sirotinja stigne da dâ
završnu riječ.

Dželat je bio tako lake ruke
da žrtva posle ništa nije osjećala.

Oglas Agencije za ubistva:
"Ako kod nas naručite plaćeno ubistvo,
imate i gratis likvidaciju komšije po izboru."

Plaćeni ubica mukotrpnim radom stekao veliku kuću.
Zrno po zrno – palača.

Reklama Pogrebnog:

"Uz popust od deset posto – organizujemo kolektivne sahrane."

Saopštenje: "Sahranu poznatog filmskog glumca obaviceemo sutra u terminima od šest i od osam."

Cio kraj nam je zbog poplava pod vodom,
pa sad idemo kod komšije na kafu,
u njegove teritorijalne vode.

Pitali Bosanca kako je izgledalo kad je nastao
smak svijeta:

"A ćuj ba, šta da ti pričam, katastrofa!"

Naš pisac čita knjige
da vidi koji su sve pisci slabiji od njega.

Obećali nam sve iz ničega.
Rezultat: ništa od svega.

ALEKSANDAR BALJAK (1954)

Amerikanci brane svoju otadžbinu
gde god se ona pojavi.

Amerika ide iz jednog pravednog rata u drugi.
Malo je jedan Vijetnam za takav humanistički potencijal.

Pošto đavo nikako nije dolazio po svoje,
morali smo mi da odemo do njega
da vidimo gde je zapelo.

Srbina ne možeš prevariti.
On te uvek preduhitri pa se sam zajebe.

Vostani Srbije!
Razbila si se od spavanja.

Srbija je sve manja.
Topi se od sreće što će postati deo evropske zajednice.

Nećemo braniti svaki pedalj otadžbine.
Nešto treba da ostane i našim unucima.

Ponosnim narodima okovi dolaze na noge.

Pod nama je sve oživelo.
Najbolji primer za to su naši preci
koji se prevrću u grobu.

Ako je premijer prvi među jednakima,
to znači da u vladi nema goreg od njega.

Pouka o pravnom leku:
ko pravdu traži na sudu,
taj i treba da se leči.

Nagrada koju sam dobio za mene je veliko priznanje,
ali i obaveza da se na isti način odužim članovima žirija.

Lepota dolazi s godinama.
Sada mi se sviđaju i žene koje ranije nisam primećivao.

Totalno sam se izopačio.
Svaki put kad deci čitam priču o tri praseta,
pođe mi voda na usta.

Što odmah ne reče da si humorista,
mi se ovde ubismo od dosade slušajući te!

VESELIN LARI MIŠNIĆ (1954)

Volim da pijem kada mi se nešto lepo dogodi.
Recimo kada mi komšija pokloni gajbu piva!

Žrtva je popila metak
jer je ubistvo naručeno u kafani.

Zločin se isplati
ukoliko je isplata bila pre zločina.

Dragi putnici, lepa vest je
da se pilot uspešno katapultirao.

Poslednji u lancu ishrane
jedu sami sebe.

Milion ljudi je primilo vakcinu protiv ptičjeg gripa.
I gde sada da nađemo tolike ptice.

Nećemo da se unapred radujemo.
Sačekaćemo da prođe 40 dana žalosti.

U Crnoj Gori dok jedan radi druga dvojica se u čudu
pitaju šta ga je spopalo?

Dobio sam psa Samojeda na poklon.
Dobro je što neću morati da ga hranim.

Pamtimo i bolje dane. Tada se zbilja teško živelo!

RADMILO MIĆKOVIĆ (1954)

Nekada je Srbija trgovala svinjama.
Danas svinje trguju Srbijom.

Ako ostanemo bez države,
imaćemo najjaču dijasporu na svetu.

Abanci su srušili brojne srpske crkve i manastire.
Umiruje činjenica da je većina bila stara
skoro hiljadu godina.

Polećela dva vrana gavrana.
Oporavlja se srpska avijacija!

Uspostavio sam ravnotežu.
Davanja su mi ozbiljna, a primanja – smešna.

Juče sam ručao, danas sam opet gladan.
To je to ničeovsko večito vraćanje istog.

U braku se ponašam kao u kvizu.
Koristim pomoć prijatelja.

Ono što drugima mogu da oprostim,
to i sebi mogu da dozvolim.

VASIL TOLEVSKI (1956)

Naši poslanici mogu volu rep da iščupaju,
ali se drže devize – brat na brata ne udara!

Ja bih da jedem tri puta na dan.
Nije to seks pa da posustanem!

Vođa moli narod da se okane navike
da jede tri puta na dan.
Pametnom je i jednom dosta!

Nama ne bi smetalo
da nas prebace iz Makedonije u Saharu!
Pustinja je pustinja.

ZORAN T. POPOVIĆ (1957)

Basna o cvrčku i mravu je poučna.
Cvrčak je postao ministar rada.

Prošlo je vreme kada se po mišljenje išlo u komitet.
Danas ti ga šalju mejlom.

Komunista više nema,
ali demokrate čine sve da se njihovo odsustvo ne primeti.

U našoj vladi nema korupcije.
Tamo sve funkcioniše kao podmazano.

Ima političara koji pljuju po svemu što je srpsko,
jer ne mogu dalje da dobace.

Posle informativnog razgovora
upao sam u krizu identiteta.
Nisam znao kako se zovem.

Živim u hraniteljskoj porodici.
Kod oca i majke.

Siti smo svega,
ali nam to uopšte ne pomaže da zavaramo glad.

Svaki Srbin je u proseku dužan 750 evra,
što znači da ja vredim za dvojicu.

Ako u kući pored žene imate i taštu,
vaš život je toliko ispunjen da vi tu nemate šta da tražite.

Španci su svetski prvaci u fudbalu.
Oni su posle nas najbolji.

Bez obzira na to što srpski jezik ima sedam padeža,
mi se trudimo da ih racionalno koristimo.

U tekstu nema ni tačke ni zareza.
Vidi se da je napisan u jednom dahu.

Niko ne bi znao šta je pisac hteo da kaže,
da ga knjiga nije izdala.

Nekada su iz novina izbacivali
tek poneki nepodoban aforizam,
a sada kompletnu satiru.

JOVO NIKOLIĆ (1958)

Amerika snažno podržava dijalog o miru
– koordiniranom akcijom s mora, kopna i iz vazduha.

Ne samo da ćemo se protiv agresora boriti
svim raspoloživim sredstvima,
nego ćemo, ako zagusti, uzeti od njega i kredite.

Kad sve bude izgorjelo,
eto nama trajnog prekida vatre.

Zločinac je lociran.
Dobio je najatraktivniju lokaciju u gradu.

Davljenici se dave
a spasioci im pomažu u poslu kojim se bave.

Ima i političara koji rade kako govore.
To su oni sa govornim manama.

Bolesnici na vlasti su neizlječivi
jer ih štiti imunitet.

Kad god planiramo da pogodimo cilj,
uvijek prebacimo plan.

Danas nam je savjest potpuno mirna,
a koliko juče je davala znake života.

Da bi platio operaciju srca, prodao je bubreg.
Ima se – može se.

Nije lako preskakati sve redom.
Uvijek postoji mogućnost da nekog preskočiš.

Mućak je politički aktivno jaje.

Ja sam uvijek radio za dvojicu.
Drugo je pitanje zašto su ta dvojica vazda zabušavali.

Prvo seksualno iskustvo je nezaboravno.
Posljednjeg ne mogu da se sjetim.

Svima kojima se nije otvorio padobran,
biće omogućeno da ponove skok.

ĐORĐE OTAŠEVIĆ (1959)

Bivša vlast nas je za deset godina dovela do dna.
Nova je pokazala da je to moglo i mnogo brže.

Vlast je zabrinuta što svakog meseca
stotinak penzionera izvrši samoubistvo.
Malo je to za značajnije finansijske uštede.

I dalje ima mnogo prosjaka,
ali je njihova kvalifikaciona struktura sada mnogo bolja.

Oni koji nemaju nikakve prihode,
dobijaće svakog meseca od države još toliko.

Bolnice su nam u takvom stanju
da u njima i hipohondri umiru.

Kratkovide smo poslali u prve borbene redove.
Da ne naprežu oči.

Na svim poljima smo ispod drugih,
ali smo na minskom odskočili.

Odbio sam islednikov predlog da se sam ubijem.
Ja da radim, a on da prima platu!

Platio sam glavom.
Pošto su davali popust,
vratili su mi levo uvo i tri zuba.

Policija uporno traga za ubicom.
Imaju za njega novi posao.

To je toliko neverovatno
da bi moglo da prođe jedino kao predizborno obećanje.

Jeste da nosim gaće na štapu,
ali firmirane.

MILAN R. SIMIĆ (1959)

Mnogi pominju dve Srbije.
Ja ne vidim nijednu!

Bojim se da bismo kapitulirali
da nismo prihvatili ultimatum.

Mnogi hoće da učestvuju u bojkotu izbora,
ali ne znaju gde se bojkot održava.

Naš narod je kao stvoren za demokratiju.
Sve shvata, a ništa ne razume.

Živi nismo!
Čekamo rezultate obdukcije.

Kada su pale prve žrtve,
svima je bilo jasno da je to isuviše malo.

Razmenili smo samo mrtve.
Živi bi svašta pričali!

Vama bi i prugasto dobro stajalo!

Hoćete pravdu? Nemate vi te pare!

Ne zna se uzrok njegove smrti.
Zna se samo da danima nije ništa jeo.

Zakasnili ste!
U našem ljubavnom trouglu
ima mesta samo za nas četvoro.

Svaki aforističar se pita:
ako je Lec prvi, ko je treći?

Često menjam stranke.
Hoću svima da pomognem.

Ostajte ovde! Pisaću vam!

DRAGAN RAJIČIĆ (1960)

Ja sam rođen kao Srbin.
I to je poslednje lepo što mi se u životu dogodilo.

Opet je sva vlast u rukama jednog čoveka,
ali je sada demokratski raspoređena!

Stekao se i poslednji uslov
da narod dočeka rukovodstvo s hlebom i solju.
Upravo mu je legla plata!

Vraćamo se pravoslavlju.
Idemo na sve crkvene svetkovine
na kojima ima šta da se jede i pije.

Naš nacionalni identitet je toliko specifičan
da se i mi u tome jedva prepoznamo.

Mi igramo kako nam drugi svira.
To je naš nacionalni melos!

Šteta što smo ove prostore baš mi naselili.
Sada naše komparativne prednosti ne mogu da dođu do
izražaja.

Mi Srbi smo izuzetno sposobna nacija.
Sa našom pameću drugi narodi bi odavno izumrli.

Naš ugled u međunarodnoj zajednici je toliko porastao da je samo pitanje dana kada će tamo prestati da nam zavrću uši.

Političari ne mogu da probude optimizam u nama jer smo mi prirodno hendikepirani.

Još imamo oči!

Situacija nikad nije bila gora.

U Srbiji, dakle, ništa novo!

MILADIN BERIĆ (1962)

Američki golub mira je obična patka.

Kako da odvojimo unutrašnjeg od vanjskog neprijatelja
kad ne znamo gdje je granica.

Imam neoboriv dokaz da sam bio borac.
Tuđu bijelu tehniku.

Onaj za koga sam glasao je zaista moj predstavnik.
Ide za mene na ljetovanje, na zimovanje, na krstarenje...

Da bi stigao svugdje gdje su ugrožena radnička prava,
sindikalni vođa je nabavio novi mercedes.

Danas ćeš lakše naći posao kao gorila,
nego kao čovjek.

Udruženje poštovalaca lika i djela Josipa Broza Tita
nalazi se u ulici Draže Mihajlovića.

Onoliko crnogorsko junaštvo
nije se moglo opisati sa trideset slova.

Samo dan nakon što je poštar zatečen
u tuđoj kući sa tuđom ženom,
odali smo mu poštu.

Sva je prilika
da će sljedeći srpski patrijarh biti papa.

Da bi se prorekla naša budućnost,
ne treba biti prorok.
Dovoljno je biti pesimista.

SLAVOMIR VASIĆ (1962)

Svetska kriza se protegla od Amerike do Australije.
A naša od kolenke pa do groba.

Demokratija

- to ti je kad imaš divne uspomene na vreme diktature.

Da nije bilo Kolumba,
svet bi bio bogatiji
za jedan kontinent manje.

Locirao sam epicentar svetske ekonomske krize.
Nalazi se baš u mom džepu.

Ukrali su mi cipele.
Bolje rečeno: dobile su noge.

Izazivam vas na dvoboj.
Hoću da me i formalno ubijete.

Na zahtev mnogobrojnih gledalaca,
repriziramo vremensku prognozu od prošle srede.

Preživeli smo mi i veća blagostanja.

VESNA DENČIĆ (1963)

Uz račun za struju stiže i TV pretplata.
To je serijski program.

Na posao kasni iz opravdanih razloga.
Dok promeni tri prevoza,
firma promeni ime, delatnost i vlasnika.

Ne može svako da nam zaviruje u tanjir.
A i da hoće baš bi se nagledao!

Trgovina ljudima ovde još nije u potpunosti zaživela,
ali se sasvim pristojno zarađuje od prodaje u delovima.

Naučili smo lekciju iz istorije.
Odgovaramo kao iz topa!

FRANCI ČEČ (1964)

Jedanaesta božja zapovest:
ignoriši prvih deset.

Otvorena pitanja rešavaju se
iza zatvorenih vrata.

Savremeni oglas:
honorarno ili stalno zapošljavam osobu
koja će mi tražiti zaposlenje.

Samo onima s dugačkim prstima nije teško
da duboko gurnu ruku u džep.

Seks je jedina sportska disciplina
koja još dopušta upotrebu nedozvoljenih stimulanasa.

Padanje s vlasti ne pada nam teško.
Teškoće nastaju prilikom prizemljenja.

Ljudi rado idu na sahrane.
Još jedino tamo mogu čuti poneku lepu reč.

ALEKSANDAR ČOTRIĆ (1966)

Imamo karikaturu od države
i narod bez reči.

Za sada traže da Srbija prizna Kosovo.
Uskoro će to zahtevati i od Vojvodine.

Ako dozvoli odvajanje Sandžaka i Vojvodine,
Srbija će da poraste u očima Evrope.

Srbija će biti lider u regionu.
Šumadijskom.

Kad sa susedima zategnemo odnose,
oni počnu da pucaju.

Razmenili smo teritorije i stanovništvo.
Mi smo njima dali naše zemlje, a oni nama naše ljude.

Kad sve prodamo, svega ćemo imati.

Pljačka veka kod nas traje 100 godina.

– Koliko se ministar obogatio u prvoj godini mandata?
– To je pitanje za milion dolara.

Pružamo kompletne pogrebne usluge.
Uključujući i profesionalnog ubicu.

Taj kriminalac je višestruki povratnik.
U parlament.

Kažu da ima seksa za pare,
ali meni nijedna nije htela da plati.

Otkad sam priznao da sam homoseksualac,
mnogi su mi okrenuli leđa.

Razgovarajte sa svojom decom!
Bolje je da neke stvari čujete od njih,
nego da to čitate u novinama!

Ne bih da prejudiciram,
ali svaki čovek će da umre.

EKREM MACIĆ (1966)

Niko pouzdano ne zna gdje su državne granice.
U tome i jeste veličina naše zemlje.

Kakav je rat bez genocida.
To ti je kao utakmica bez golova.

Treba biti pošten.
Ne treba puno uzimati.

Pomračenje je najbolje gledati iza tamnog stakla.
Iz džipa, recimo.

Bio je na tragu velike afere.
Tu je zadnji put viđen.

Grafiti se prse zato što im zid čuva leđa.

Ne samo da osjećam neprijatnost kad podmićujem doktora
nego me i zaboli.

Odlična vam je knjiga.
Imam osjećaj da sam je već negdje čitao.

Kad se spustim na nivo akademika,
osjećam se kao čovjek bez prebijene pare.

BOJAN LJUBENVIĆ (1972)

Vojnici NATO imaju pravo na samoodbranu,
ma koju državu da napadnu!

Tamo gde nafta poskupi,
krv uvek pojeftini.

Svi koji su vršili zločine nad Srbima, nevini su,
sve dok se ne dokaže da nisu krivi!

Izvinjavamo se, ali mi ratnih zločinaca više nemamo.
Potražite u državi pored naše.

Prodaju nam muda za bubrege, jer nemamo muda.

Za našu državu nezaposleni su najrentabilniji.
Niti danas traže plate, niti će sutra tražiti penzije.

Neko u kućnom pritvoru nosi narukvicu,
a nekome je i burma dovoljna...

Moja žena ima govornu manu.
Mnogo priča!

Jedan poznati par bi da se razvede,
ali nikako da nađe slobodan termin na televiziji!

U svetu se eksperimenti izvode na miševima.
Našoj vladi je, međutim, čovek iznad svega!

Na jednoj našoj fudbalskoj utakmici
sudija je sudio pošteno.
Bilo je to iznanađenje kola!

Na stadionima je buka tolika,
da naši sportski komentatori ne čuju sami sebe.
Televizijski gledaoci nisu te sreće.

Pisac koji u Srbiji nije dobio nijednu književnu nagradu
trebalo bi da proverí da nije umro!

NENAD VUČETIĆ (1981)

Nekada su đaci za kaznu klečali na kolenima.
Tako je naša diplomatija dobila najbolje kadrove!

Nekada smo se igrali žandara i lopova,
a onda su suprotnosti počele da se privlače!

Nekada su momci skakali na mig devojke.
U virtuelno doba rade isto, ali na klik miša!

Kriminalci više vole lošu sačekušu
nego dobar doček!

Globalizam?

To je kad bogojavljenku vodicu
sipaš u flašu od koka kole!

Novčanik je erogena zona sponzoruše!

Mama gazi kao antilopa,
tata je ljut kao ris,
brat skače kao kengur.
Zbog toga se u zoološkom vrtu
osećam kao kod svoje kuće!

SRĐAN DINČIĆ (1984)

Kosovski Srbi imaju dve opcije.
Ili će ih otepati od zemlje
ili će ih sastaviti sa zemljom.

Naši političari se ne slažu sa bilo kakvim podelama.
To se najbolje videlo kad je Bog delio pamet.

To što rade naše diplomate je van svake pameti.
Zato se i zove spoljna politika.

Svi tvrde da je to neviđena budala.
A on je u svojoj stranci jedan od viđenijih.

Pametnima je glava u torbi.
Tako počinje pakovanje za odliv mozgova.

Pse rata je lako prepoznati.
Imaju najbolje ogrlice i kućice.

STANISLAV TOMIĆ (1986)

Katastrofa u Japanu dokaz je
da je Srbija do Tokija.

Nova vlast je ista kao prošla.
Pljunuta.

Ako neko okrene sliku vođe,
biće zlo i naopako.

Svaki dan treba živjeti kao da je zadnji.
Jednom ćemo potrefiti.

Otac je glava porodice,
a majka – ne zna gdje joj je glava.

Mladi više ne jurišaju na vetrenjače.
Oni duvaju da ih pokrenu.

Profesor me samo jednom oborio na ispitu.
Sljedeći put sam položio
sa dugom devetkom.

Za ovakvo stanje nema izgovora.
Ni ekavskog ni ijekavskog.

BOJAN RAJEVIĆ (1988)

Srpska diplomatija postiže sjajne rezultate
u borbi za Kosovo.
Mora se priznati.

Dok jedni drugima nismo počeli da rušimo kuće,
ovdje nije bilo prostora za izgradnju
dobrosusjedskih odnosa.

Ratni zločini se ne smiju zaboraviti.
Najljepše su vojničke uspomene.

Nećemo širiti govor mržnje.
Naći ćemo ljepši način da vam saopštimo šta osjećamo.

Nema smisla da se i dalje pljujemo preko medija.
Pređimo za pregovarački sto.

Moral je pao jer smo se na njega previše oslanjali.

Ako od mene tražite da podnesem ostavku,
to znači da sam vam ja u ovom trenutku najpotrebniji.

Kod nas je bilo kupljenih poslanika i birača,
ali još nije zabilježen nijedan slučaj trgovine ljudima.

Otkad ste se okružili gorilama,
vi se, gospodine, ne date prepoznati.

Policajci svim građanima nude zaštitu.
Biju ko neće da uzme!

Privedeni vrisnu od sreće kada ugleda
policijsku uniformu.
Bio je to poslednji modni krik.

Diktator je nakon kremacije pohranjen u urnu.
Da mu se ne rasipa biračko tijelo.

Taj heroj je ispisao najslavnije stranice naše istorije.
A u pripremi mu je i novi rukopis.

U Crnu Goru smo uveli dva nova slova
i time zadovoljili potrebe domaćeg tržišta.

Ostvaruje se sve što zamislim.
Izgleda da imam bolesnu maštu.

SATIRA FEST 2011

Selektor Aleksandar Baljak

Elektronsko izdanje
jul - avgust 2012. br. 115. - Dodatak

© ETNA - Elektronski časopis za satiru

www.aforizmi.org/etna

Urednik
Vesna Denčić

ISSN 2217-8902 (Online)

